

РЕШЕНИЕ

№ 34734

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6230** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 и следващи от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Арома Ойл БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПО-51/29.05.2025 г. на директора на териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ С., с което жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК /ПНПОМ/ с изх. № С250022-023-0001248/02.05.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., е оставена без уважение. Представява се от адвокат М. с пълномощно /л. 16/. Навежда доводи за незаконосъобразност и неправилност на решението. Моли решението да бъде отменено. В съдебното заседание жалбоподателят поддържа жалбата. Претендира разноси в размер на 1 200,00 лв. адвокатски хонорар и държавна такса в размер на 50,00 лв., за които представя договор за правна помощ /л. 65/ и списък /л. 66/.

В съдебното заседание ответникът се представява от гл. юрк. П. с пълномощно /л. 55 - л. 58/. Излага съображения за неоснователност на жалбата. Счита възраженията на жалбоподателя за несъстоятелни. Моли решението да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 500,00 лв., за което представя списък /л. 67/. Възразява срещу прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221024002687-020-001/04.06.2024 г. /л. 38/ на И. Х. К. – началник сектор при ТД на НАП В. Т. на главен инспектор по приходите М. Х. Малакис –

главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и на старши инспектор по приходите А. С. Я. е възложено извършването на ревизия за установяване на задължения за ДДС за периода 20.03.2023 г. – 30.04.2024 г. на „Арома Ойл БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция и по чл. 8 ДОПК [населено място], [улица], офис 8. ЗВР е връчена по електронен път на 11.06.2024 г. /л. 39/.

Със Заповед за изменение на заповедта за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22221024002687-020-002/12.06.2024 г. обхватът на ревизията е разширен за ДДС за периоди 20.03.2023 г. – 29.12.2023 г., 30.12.2023 г. – 26.02.2024 г., 27.02.2024 г. – 30.04.2024 г. ЗИЗВР е връчена по електронен път на 14.06.2024 г.

Със Заповед за изменение на заповедта за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22221024002687-020-003/11.09.2024 г. срокът на ревизията е удължен до 11.10.2024 г. ЗИЗВР е връчена по електронен път на 19.09.2024 г.

Със Заповед за изменение на заповедта за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22221024002687-020-004/08.10.2024 г. срокът на ревизията е удължен до 11.11.2024 г. ЗИЗВР е връчена на пълномощник на 29.10.2024 г.

Със Заповед № Р-22221024002687-023-001/06.11.2024 г. ревизионното производство е спряно на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 ДОПК до приключване на ТД 02/2024 г. на ВАС. Заповедта е връчена по електронен път на 07.11.2024 г.

От ръководителя на ревизията е направено Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22221024002687-039-002/28.04.2025 г. Очакваният размер на задълженията, които ще бъдат установени с РА и ще подлежат на внасяне, е 144 390,69 лв., от които 132 442,50 лв. главница и 11 948,50 лв. лихва, изчислени към 06.11.2024 г.

С ПНПОМ с изх. № С250022-023-0001248/02.05.2025 г. Д. Р. - главен публичен изпълнител в ТД на НАП С. /л. 33 -л. 34/ е наложил на дружеството заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги У. Б. АД за сумата от 144 390,69 лв., както и при доставчик на платежни услуги Ю. България АД за сумата от 144 390,69 лв. ПНПОМ е връчено по електронен път на 22.05.2025 г.

Срещу ПНПОМ е подадена жалба по административен ред от 23.05.2025 г. /л. 29/.

С Решение № ПО-51/29.05.2025 г. /л. 25 – л. 27/ жалбата е оставена без уважение. Решението е връчено по електронен път на 30.05.2025 г. /л. 28/.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира за установено следното:

Жалбата е подадена в 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице с правен интерес от обжалване, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Както решението на директора на ТД на НАП, така и ПНПОМ е издадено от компетентен орган по чл. 197, ал. 1, съответно по чл. 195, ал. 3 ДОПК, в законоустановената форма, без съществени нарушения на процесуалните правила, при правилно приложение на материалния закон. Възражението за липса на компетентност поради това, че ПОМ са поискани от ръководителя на ревизията, а не от органа, който е възложил ревизията, е несъстоятелно. Административният акт, който подлежи на съдебен контрол е Решението на директора на ТД на НАП С., а не искането за налагане на ПОМ, което не подлежи на контрол. На следващо място, съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК не е конкретизирано кой орган по приходите може да поиска налагането на ПОМ. Органите по приходите са изброени в чл. 7, ал. 1 Закон за Националната агенция за приходите

/ЗНАП/, като в т. 4 са упоменати и главните инспектори по приходите, каквато длъжност заема ръководителят на ревизията, поискала налагането на ПОМ.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Съобразно чл. 195, ал. 2 ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. Обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, съгласно чл. 195, ал. 7 ДОПК. Размерът на наложеното обезпечение съответства напълно на размера на очакваното публично вземане – предмет на ревизионното производство. В настоящия случай не е предложена обезпечителна мярка, нито са налице предпоставките на чл. 195, ал. 5 от ДОПК, поради което тези хипотези няма да бъдат обсъждани. Процесните обезпечителни мерки са наложени на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК в хода на ревизията, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Съдът намира, че разпоредбата на чл. 121, ал. 3 ДОПК следва да се тълкува съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, деклариран в чл. 121, ал. 1 ДОПК - охрана на събирането на публични държавни вземания. Всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК предвижда налагането изборително на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. При липсата на имущество, обаче, се налага балансиране между публичния интерес от събиране на евентуалните бъдещи публични задължения и накърнения частен интерес от наложените ограничителни мерки.

Настоящият състав намира, че атакуваното решение е правилно. При извършена от публичния изпълнител справка в имотния регистър, ИС на НАП и други регистри е установено, че жалбоподателят не разполага с други активи, годни да обезпечат евентуалното му публично задължение, поради което единственият начин за обезпечаване на тяхното събиране е чрез наложените обезпечителни мерки. Искането за налагане на ПОМ е мотивирано – според ревизиращите органи в периода 30.12.2023 г. – 26.02.2024 г. дружеството не е било регистрирано по ЗДДС на основание чл. 102 от ЗДДС като получател на стоки съгласно Протокол № 13/01.02.2024 г. по Приложение № 2 към ЗДДС първа група стоки, за които се прилага механизмът за обратно начисляване на ДДС, в общ размер на 794 655,00 лв. следва да начисли ДДС за м. 02.2024 г. с Протокол по чл. 117, ал. 2 ЗДДС при данъчна ставка 20 %, определена в чл. 66, ал. 1 ЗДДС в размер на 132 442,50 лв., като размерът на данъка е определен по реда на чл. 67, ал. 2 ЗДДС. Ревизираното лице е заприходило през 2023 г. МПС марка Порше на стойност 146 000,00 лв., но не е представило изисканите с редовно връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице справки за притежаваното имущество, като следователно ДМА-то не може да бъде индивидуализирано и да служи за обезпечение. В допълнение е установено, че към датата на издаване на ПНПОМ са били налице и други непогасени публични задължения в размер на 11 430,82 лв., които не се погасяват в сроковете за доброволно плащане и за събирането на които е образувано изпълнително дело от 2024 г., като по

изпълнителното дело не са извършвани плащания повече от 5 месеца.

В случая, както публичният изпълнител, така и съдът, в производството по чл. 197 ДОПК, не могат да преценяват изводите на ревизиращите органи. Преценката на публичния изпълнител в обезпечителното производство се ограничава до избор на съразмерна обезпечителна мярка, а проверката на съда до това дали публичният изпълнител е упражнил оперативната си самостоятелност правилно като държи сметка за принципа на съразмерност по чл. 6 АПК. Всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. При липсата на имущество или при неговата недостатъчност, обаче, се налага балансиране между публичния интерес от събиране на евентуалните бъдещи публични задължения и накърнения частен интерес от наложените ограничителни мерки. С оглед на това, че дружеството не разполага с други активи, оперативната самостоятелност на публичния изпълнител при избор на ПОМ е сведена единствено до запор на банковите сметки. Освен това законът държи сметка и за защита интересите на ревизираното лице като му дава възможност по чл. 229, ал. 1 ДОПК да иска разрешаване на неотложни плащания във връзка с дейността му или ако разполага с други активи, годни да обезпечат установяваното му задължение, да поиска замяна на наложените обезпечителни мерки по реда на чл. 199 ДОПК.

Неоснователно е оплакването за липса на мотиви на обезпечителна нужда. Налагането на предварителни обезпечителни мерки е изключение от общото правило – обезпечава се не установено и изискуемо публично вземане, а само очаквано такова. Публичният изпълнител е обвързан с посочения в искането предполагаем размер, т.е. в това отношение действа в условията на обвързана компетентност. Окончателният размер на публичните вземания ще бъде установен едва с влизането в сила на ревизионния акт. Възраженията на жалбоподателя във връзка с ревизионното производство по отношение компетентността на органа, възложил ревизията, и размера на предполагаемото вземане, са неотнормирани към настоящия спор.

Наведените твърдения за незаконосъобразност на Решението поради това, че ПОМ били наложени при спряно ревизионно производство настоящият състав счита за неоснователни. Касае се за две отделни, самостоятелни производства, с различен предмет, осъществявани от различни органи. В чл. 4 от ДОПК изрично е уредена самостоятелността на двете производства, като е посочено, че органите по приходите и публичните изпълнители осъществяват производствата самостоятелно. При изпълнение на правомощията си те са независими и действат само въз основа на закона. По-нататък, в чл. 12, ал. 1 и ал. 4 от ДОПК изрично са разграничени правомощията на органа по приходите и публичния изпълнител. Редът за обжалване на ревизионния акт и на ПНПОМ също е различен, респ. по чл. 152 и сл. от ДОПК и чл. 197 от ДОПК. Безспорно наличието на ревизионно производство е предпоставка за обезпечителното такова, с оглед обслужващия характер на последното. Но извън тази взаимовръзка двете производства протичат самостоятелно и спирането на ревизионното производство, което възпрепятства извършването на действия по ревизията, не води до невъзможност за налагане на обезпечителни мерки, тъй като същите не съставляват действия по ревизията, т.е. по установяване на данъчни задължения /чрез извършване на насрещни проверки, изискване и приобщаване на документи и пр./. Макар и спряна, ревизията е висяща и няма пречка евентуалните публични задължения да бъдат обезпечавани. Друг е въпросът, че при продължително спиране би могло да се обсъжда дали обезпечителната мярка е съразмерна и дали не нарушава правата на ревизираното лице повече от допустимото /доколкото то би могло да е лишено от възможността да ползва например парични средства за дълго време/. Настоящият случай обаче не е такъв, доколкото спирането на ревизията

към настоящия момент не е продължително поради това, че ревизионното производство е било спряно до произнасяне на ВАС по ТД № 2/2024 г., като ТР № 3/2025 г. е постановено на 26.06.2025 г. и ревизията следва да е вече възобновена. В подкрепа на изложените мотиви са Решение № 16684 от 15.05.2025 г. на АССГ по адм. д. № 2394/2025 г.; Решение № 5809 от 5.10.2023 г. на АССГ по адм. д. № 6007/2023 г.; Решение № 785 от 5.02.2024 г. на АССГ по адм. д. № 10820/2023 г.

Действително, както жалбоподателят твърди, настоящото ПОМ е след решение на АССГ, с което предходни обезпечителни мерки са отменени. При това положение административният орган при налагане на новите обезпечителни мерки е следвало да бъде по-прецизен в мотивите си. В случая обаче пречката за спиране на ревизионното производство /именно спирането му е било основание за отмяна на предходните ПАМ/ е отпаднала - постановено е ТР № 3/2025 г., което е предпоставка за възстановяване на висящността на ревизията. Този нов факт съгл. чл. 142, ал. 2 от АПК следва да бъде взет предвид при решаване на делото, поради което и към настоящия момент обезпечителните мерки се явяват законосъобразни.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че обжалваното Решение № ПО-51/29.05.2025 г. на Директора на ТД на НАП С. е постановено при спазване на административнопроизводствените правила и съобразяване с материалноправните норми, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само за производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП - С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Ответникът претендира възнаграждение в размер на 500 лева, като от жалбоподателя е направено възражение за прекомерност, което съдът намира за основателно с оглед липсата на особена фактическа и правна сложност на делото и решаването му в едно съдебно заседание. При това положение възнаграждението следва да бъде намалено на 200 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 197, ал. 3 и 4 ДОПК Административен съд - София град, III-то отделение, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Арома Ойл БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПО-51/29.05.2025 г., издадено от Директора на ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „Арома Ойл БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 200,00 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: